

На Комиссията
г. Ботев

92-00-10-507
16 04 99

ДО
19.04.99
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

[Signature]

Ел. № 61/к. 9
Дата 19.04.99

София 1000, ул. "Аксаков" 29
Централа - (359 2) 980 42 50, 988 24 02
Меркетинг и връзки с обществеността - (359 2) 980 42 50
Факс (359 2) 981 62 01, 980 98 25
Е-поща: privat@online.bg
www.privatization.com

ОТНОСНО: Конституционно дело №4/1999 г. за установяване и обявяване противоконституционността и несъответствието с норми на международното право и международни договори на текстовете от Закона за изменение и допълнение на Закона за преобразуване и приватизация на държавните и общински предприятия

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

Становището на Агенцията за приватизация е следното:

1. По §13, т. 2 относно създадения §5д от ДР на ЗППДОП в частта "или на неговия купувач"

Изхождайки от един от основните принципи, залегнали в Закона за концесиите(чл. 8, ал. 1), законодателят предвижда в Закона за преобразуване и приватизация на държавните и общински предприятия (ЗППДОП) получаване на концесия без търг или конкурс - §5а, §5б и §5в от ДР на ЗППДОП. Доразвивайки една вече утвърдена своя идея, законодателят допуска възможността не само концесия, но и лицензия за дейност да бъде предоставяна на държавно предприятие без търг или конкурс. В случая се доразвива идеята като се създава възможност както концесия, така и лицензия за дейност да бъде предоставяна на купувача на държавното предприятие, когато това е предвидено в приватизационния договор.

Агенцията за приватизация намира за небосновано твърдението на вносителя на искането и не приема аргументите му, че с този текст се създава привилигирано положение на едно лице (купувач на държавно предприятие, което по принцип би получило без търг или конкурс концесия или лицензия за дейност) спрямо всички останали лица и е в противоречие с прокламирането в чл. 19, ал. 2 от Конституцията принцип на предотвратяване злоупотребата с монополно положение и нелоялна конкуренция, поради това че по принцип дори и дане бъде предоставена възможността за получаване на лицензията за дейност или концесията на купувача на държавното предприятие, концесията или лицензията за дейност би била предоставена без търг или конкурс на държавното предприятие. По тази именно причина текстът на §5д не е в противоречие с цитираните в искането на 57 депутати текстове от Договорите за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, сключени между Република

България и Федерална Република Германия, съответно Съединените американски щати.

Освен това, в случая е налице обективно наложена хипотеза за създаване на права, чиято допустимост законът прогласява, отчитайки в случая именно спецификата на процеса на раздържавяване.

Не можем да се съгласим с твърдението, че подобно законово решение крие опасност от субективизъм, проявен от органа по чл. 3 от ЗППДОП. Решението за предоставяне на концесия се взема от съответния орган, предвиден в Закона за концесиите и ЗППДОП, който е различен от органа по чл. 3 от ЗППДОП.

2. По §13, т. 2 относно създадения §5е от ДР на ЗППДОП и §17 от ПЗР на ЗИДЗППДОП

Агенцията за приватизация счита, че §5е от ДР на ЗППДОП не е в нарушение на чл. 120, ал. 1 и 2 от Конституцията поради следните причини:

- в случаят не се касае до невъзможност от страна на съдилищата да упражняват контрол върху законността на актовете и действията на административните органи, тъй като не е отнета възможността съдебният контрол да се извършва по общия исков ред. Всяка жалба по административен ред спира за неопределено дълъг период от време приватизационната процедура. С тази възможност много недобросъвестни участници в приватизационните процедури злоупотребяват. В същото време, общия исков ред дава възможност за спиране на приватизационната процедура само при представяне на надлежно обезпечение, което е гаранция и за приватизиращия орган срещу злоупотреба с право;

- тъй като всяка заинтересована страна има възможност да обжалва по общия исков ред административен акт на орган по чл. 3 от ЗППДОП и имайки право като обезпечителна мярка да поиска от съда спиране на процедурата за приватизация, не е състоятелно твърдението, че нормата на §5е от ДР на ЗППДОП блокира възможността за своевременно контрол за законност на административните актове и действия на административните органи, предвиден в ал. 1 на чл. 120 от Конституцията;

- §5е от ДР на ЗППДОП не създава възможност за накърняване на права и законни интереси на гражданите и не е в противоречие с чл. 57, ал. 2 от Конституцията, тъй като не е отнел основната възможност в българското процесуално право, а именно защитата на накърнени интереси и права по общия исков ред;

- действително всяка една приватизационна процедура е резултат от осъществяването на смесен фактически състав - административни актове и гражданско-правни действия от страна на органа по чл. 3 от ЗППДОП. Действайки като равнопоставен гражданско-правен субект, §5е от ДР на ЗППДОП е в защита и на приватизиращите органи и утвърждава принципите за законност, свобода на стопанска инициатива, равнопоставеност на правните

субекти.

Позоваването на противоречие на §5е от ДР на ЗППДОП с чл. 6 на Европейската конвенция за правата на човека е неуместно. В случая няма отнемане на възможността за защита на права от административен произвол, тъй като с изречение второ на §5е от ДР на ЗППДОП се дава възможност на участниците в приватизационните процедури, чиито права и интереси са били накърнени, да ги защитят по общия исков ред. Следователно, няма и нарушение на прокламираното в Европейската конвенция за правата на човека право на всеки гражданин на " ... справедливо и публично гледане на негово дело .... от независим и безпристрастен съд....".

ЗАХАРИ ЖЕЛЯЗКОВ
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР